

4. *Upplystheten är mig som en blomster-
parken leka, Hon började på stunden le, Hon
flög att honom smeka. Hon sade Sjelle röd och
hvit, Min söta vän kom till mig hit, Din såg-
ring mig förtjusar. ;:*

5. *Han kom och hon blef oändligt kär Uti hans
föna wingar, Se huru smal han kroppen bär,
Hur konstigt han sig svingar; De tumlade i
gräset em Till dess en annan Sjelle kom, Då bjöd
han henne affsed. ;:*

6. *Hon ropade, wänd om min vän, Hwärt
ämnar du att fara, Han svarade, du wet min
vän Min sed så plägar wara, Jag tager hwär
jag något får; Hwar blomma, som wid vägen
står, Jag luktar på och släpper. ;:*

7. *Hon följde Sjellen med en blick, Hon swor
att aldrig mera följa Ett hjerta, till någon vink
Ej heller mer så toket wälja, Men straxt derpå
så flög förbi, Ett hurtigt, randigt, wackert Bi,
Som satt på närmsta blomman. ;:*

8. *Straxt återwägnade Flugans hopp, Hon
följde Biet i spåren, Ack! sade hon, hwilken wack-
ker kropp. Eå fet och gul om låren; Ack lilla
kräk hwad du är sot, Ack hade jag dig uti mitt
föt, Eå droppande af honung. ;:*

9. *Hon ropade kom hit min vän, Kom hit och
blif min make, Kom hit och all min ömhet känn,
Låt mig din sötma smaka, Straxt Biet flög om-
kring Och gaf den Flugan sting på sting, Ack
hon föll ned till jorden. ;:*

10. *Den stackars Flugan swulnade opp, Hon
led odräglig smärta, Hon gråder: borta är mitt
hopp Och döden för mitt hjerta. En Flicka, som
det har försökt Ero att den man, som talar sot,
Har falskhet i sitt hjerta. ;:*

1. *Upplystheten är mig som en blomster-
parken leka, Hon började på stunden le, Hon
flög att honom smeka. Hon sade Sjelle röd och
hvit, Min söta vän kom till mig hit, Din såg-
ring mig förtjusar. ;:*

2. *Han kom och hon blef oändligt kär Uti hans
föna wingar, Se huru smal han kroppen bär,
Hur konstigt han sig svingar; De tumlade i
gräset em Till dess en annan Sjelle kom, Då bjöd
han henne affsed. ;:*

3. *Hon ropade, wänd om min vän, Hwärt
ämnar du att fara, Han svarade, du wet min
vän Min sed så plägar wara, Jag tager hwär
jag något får; Hwar blomma, som wid vägen
står, Jag luktar på och släpper. ;:*

4. *Hon följde Sjellen med en blick, Hon swor
att aldrig mera följa Ett hjerta, till någon vink
Ej heller mer så toket wälja, Men straxt derpå
så flög förbi, Ett hurtigt, randigt, wackert Bi,
Som satt på närmsta blomman. ;:*

5. *Straxt återwägnade Flugans hopp, Hon
följde Biet i spåren, Ack! sade hon, hwilken wack-
ker kropp. Eå fet och gul om låren; Ack lilla
kräk hwad du är sot, Ack hade jag dig uti mitt
föt, Eå droppande af honung. ;:*

6. *Hon ropade kom hit min vän, Kom hit och
blif min make, Kom hit och all min ömhet känn,
Låt mig din sötma smaka, Straxt Biet flög om-
kring Och gaf den Flugan sting på sting, Ack
hon föll ned till jorden. ;:*

7. *Den stackars Flugan swulnade opp, Hon
led odräglig smärta, Hon gråder: borta är mitt
hopp Och döden för mitt hjerta. En Flicka, som
det har försökt Ero att den man, som talar sot,
Har falskhet i sitt hjerta. ;:*

GS 1866

Fyra alldeles nya och mycket wackra

Wisor,

Den Första:

En wisa jag nu sjunga will, x.

Den Andra:

Ack grusliga öden, som wällar min x.

Den Tredje:

Bewårings-Wisa

för år 1844.

En wisa will jag sjunga, x.

Den Fjerde:

Wisa om Flugan och Biet.

En Fluga af det wackra slag, x.

Till Trycket lemnad af blinda Drängen Daniel
Hammarlund.

(Sjungen efter ena behagliga melodier.)

ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ

Den Fredje:

7. Stormodiga och stursta kronowraken ofta
wara will, Men si att exercera det duga de ej

Den Hörlis:

7. Barfware! Hwarför gråter du, gråter du, gråter du? ∴ Barfa du din laderbie, Att den